

עמל ודעות רוח
והרמות והשנות

מאדעות ירושלים היו והימן (צנעא)

בשנת תרע"ד

תשובת הרב המפורסם לכל ערי התימן (צנעא) בכל אנפיה

הישיש יח"א בן שרמה קאפח היו

משנת תרע"ד ליצירה ברכה לשמורי יום ר' ה' אלול.

B111

522.54

1975

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

קול קורא מהיכל ה'.

אנחנו החתומים משה חכמי ורבני עיהיק ירושלים היו בשומענו את השעוריה אשר נעשה בארץ חמץ כי יצאו אנשים בני בליעל לחפור בורות נשברים ועובי מקור מים חיים ויריחו בני עירם ויכו בלבב החמישים הנאמנים לדי ולתורתו הקדושה ויפערו סיהם לדבר סיה על ספר הזוהר הקדוש להנא אלקי הקדוש רשב"י זע"א ועל ספרי המקובלים זע"א שנתפרסמו ונתקבלו בכל תפוצות ישראל ועל ספרי השלחן ערוך הקדושים או להם מעלבונה של תורה, הסירו המצנפת והרימו העטרה, עפרא לפומיהו. שמענו ותרנו בטננו נפלו סנינו וכשלו ברכינו נשכבה ככשתינו ותכסינו כלימתינו כי המכשלה והפרצה הזאת עלתה בימינו ועמדנו מרעידים בלב בחול ונכנע מפחד די ומהדר גאוונו לקנאת קנאת כבוד סי הזחיק וכבוד מחברו הרשב"י זע"א עמדנו על דגלינו בלב אחר בהקלל ובקיבוץ הרבנים העליון ישמור אותם עומדות היו דגלינו בשערין ירושלים, ירושלים של משה כנוד ירושלים של מעלה ופתחנו ארון הקדוש והחמנו האנשים החמאים בנפשוחם המדברים סרה על הזוהר הקדוש וכיוצא בזה וכן חובה על כל ישראל בהגיע מכתב זה לארצותם למקומותם יעמדו כולם לפני ארון ה' להחיים החמאים האלה והו נוסח החרם:

בגורת עירין וכמימד קדישין אנו מחיימין ומגדין ומשמתין ומקללין ומאודין על דעת המקום ועל דעת הקהל הקדוש בספר התורה הזה בשש מאות ושלוש עשרה מצות הכתובות בו בהרם שהחרימם והושע את יריחו ובקללה שקלל אלישע את הנערים ואת ניהוי נערו וכשמתא דאנשי נכסת הגדולה וכשמתא דשמתיה ביק למירו ובשמתא דשמתיה רב יהודה והוא ענדא ובכל האלות והקללות והחרמות והגדין והשמחות שנלשו מיאות משה רבינו ע"ה ועד עכשיו בשם אבתריאל י"ה הו צבאות בשם מיכאל השר הגדול בשם ממטרון ששמו כשם רבו בשם סנדלפון הקישר קשרים לרבו בשם בן ארבעים ושתים אותיות בשם שנקע משה את הים הגדולה אשר ארדה בסוד שם הממרש בשם די אלקי ישראל

יושב הכרובים בשם הנלגלים והאופנים והיות הקודש ומלאכי השרת
 לכל איש, או כנסיה וחבורת רשעים אשר ידברו סרה ויטילו סנם
 בקדושת ס' הוותר הקדוש ומתברו הרשבי זיעיא וככל ס' המקובלים
 זיעיא ועל ס' השולחן ערוך ארורים הם מפי השם הנכבד והנורא
 היוצא מפי כהן גדול. ביום חספורים ארורים הם בשמים, ובארץ,
 ארורים הם מפי הגבורה, ארורים הם מפי אכתריאל ייה ה' צבאות
 ארורים הם מפי שר התורה, ארורים מפי האל הגדול הנכבד והנורא,
 בענגלא תהא מפלתייהו, אל אלקי הרוחות השמידם והאבידם והכניעם
 והשחיתם והכריתם, מלאכי חבלה יפגעו בהם ארורים הם בכל אשר
 יפנו באסכרה תהיה מיתחם יכם ה' בשחפה ובקרחת וכדלקת ובחרתור
 ובחרב ובשרפון וכירקון ודרסום עד אבדם ילבושו קללה כמדם. לא
 יאבה ה' מלוח להם ורבצה כם כל האלות הכתובות בספר התורה הוה
 ומחה ר' את שמם מתחת השמים והבדילם ה' לרעה מכל שבטי
 ישראל הם וכל הנלויים אליהם בכל אלות הכרית הכתובה בספר התורה
 הוה אמן כן יהי רצון וגם נודיע כי הם כעכויס לכל דבוייהם שחישתם
 נבילה ינם יין נסך גישם אינו גט וכו'. עד אשר ישובו מדרבם
 הרעה ויאמינו בכל חלקי התורה הנגלה, והנסתר יחדו יהיו חמים
 ושלויב ושמיד ואחם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום!

כיד החותמים בשעריך ירושלים בשיא לה' שכט שנת חרעיד לפיק.

שלוס הראיה ס'מ	הצעיר משה הררי ס'מ
שאל קצין ס'מ	יום טוב יריר הלוי ס'מ
יעקב חרין צופים ס'מ	אברהם סאלים ס'מ
אהרן עילי הכהן ס'מ	שמאל פארו ס'מ
אברהם בינאינו ס'מ	חיים סעריא ס'מ
הצבי יעקב חיים ס'מ	חיים שאל דוויך הכהן
נפים אברהם וארון ס'מ	בן ציון מרדכי חזן ס'מ
יהושע שהרבאני ס'מ	אברהם ענתכי סקא ס'מ
אברהם ענתכי ס'מ	אליאו עבוד ס'מ
אהרן חיים פירייה ס'מ	אברהם פילוסוף ס'מ
יהוקאל עורא הלוי ס'מ	יצחק בכמהר'ש טכארי ס'מ
אליאו דוויך הכהן ס'מ	נתנאל חבובא ס'מ
	יצחק מוסייה ס'מ

ישעי אשר ועליך ברויך מרגליות	נאם יצחק דוד נראמטאן
יודא יעקב קימערשטאך	נאם ראסל מרדכי יצחק בהריי שפירא זיץ
אברהם שמואל העשיל	נאם שניאור זלמן בהריד יצחק דוד ניי
יוסף ראמטאן	נאם שמעון חורוויץ ניי
אברהם בנימין ביר גרשון	חיים ליב אויערבאך
ישראל בן רייזיל	נאם אברהם טרענקל
חיים וואלפעס	נאם משה מרדכי חסדאן
יעקב בהרב ר' עקיבא זיץ	נאם מרדכי זאב בראנד
אברהם אליי בהרב הנאון סוחר'ד	נאם מרדכי דוד
יהואל מיגל זצ"ל	נאם שלמה מנחם וויינמרויב
צבי קיפסן	נאם דוד מרדכי טפראגע
ישראל ראבינאוויץ קאחאנאווער	נאם משה פרידמאן
אהרן צבי ביר לימטאן זיץ	משה יצחק בהריד אליי צפר זיץ
מאיר לטויי	מלכיש ליבעצקי
אברהם לוב בערקסאן	נאם צבי הירש ווייסשיץ
נחום בערינהאלץ	נאם ועלביץ בן הקרשיל
מאיר אליי וילבערמאן	נאם אלטער יצחק
ירחמיאל יוסף בהרה"צ רא"ם זצ"ל	נאם מנחם שמואל במהריי
אברהם שלמה בהרה"צ ישעי אהרן זצ"ל	נאם יעקב ליב גאלדשטיין
יוסף אדלער	נאם חיים יצחק הכהן
אלטער גרשון אשר בענדעראו	מאיר בנימין לשיקא
מנחם מענדל בוכוואלד	יוסף מאטע אווערבאך
משה מנחם וועקנשיין	נאם נח בץ
מאיר פונק	הקי אשר בן מויה מאיר ניימאן זיץ
מרדכי בערשקאוויץ	ידושע בנימין ווייסענשמערן
נשע צבי ווייס מניד יליד ירושלים	ליב טמעקסאר
שמואל ביר דוד נחמן סלובלין	משה חיים הכהן
חיים יהודא ליב אויערבאך	נחמן יוסף בן היר נחמן יוסף זצ"ל
שטיען צבי פוקוויץ	שמואל בתם ווערנער
יצחק מאיר הלוי חורוויץ	יצ' שמעון שטימצער סניץ
משה אריי ליב שפירא	דוד ברויזץ
אליי נחום פרוש	שמואל ווייסענשמערן
מאיר שלום ביר נתן הלוי	זלמן בריד ניי
ניחום רוטמאן	דזשער פארטעס
אברהם דוד יעקובזאן	בן זיין ספרדי

חיים סיכל בהראולצ'ה לעווי	אברהם ז'הרן מלאעזא
יעקב אייענור ב'ר אברהם חיים ז'ס	יוסף קריש
אהרן אלי קיענינגסבערג	בצלאל כרוך פרידמן
חיים שלמה ראוינמאהל	אברהם יוחנן יארלער
ניסן ציב הכהן	משה יצחק העשין
שלמה גרשון סאם	שניאור זלמן זקש
יעקב אר' פרעספעכער	שלום ציב פרידריי
שלמה נתן כר'י עננער	יעקב ציב קלעצקי
יצחק ב'ר מעדיא הלוי	קובי ציב ווילנער
משה בן יעקב	צבי ספירא
צבי הרש בלו'א	אהרן מייבער
משה מוזעמ	חיים דוד הורוויץ
אהרן אברהם בן הרה'צ משה זל'היה	דוד ברוילעווי

הסכמת הרבנים הגדולים ב'ר הצדק דקי'ן ספרדים אשכנזיים פרושים חסידים ומערבנים הי'ד

היות שראינו מכתבים שבאו מערי תימן על השערוריה שעושים על ספרי הוהר הקדוש וספרי הקבל'ה לדבר סרה עליהם ועל מחברם ונס על ס' השויע פלצות אהזחננו, ורעד לבנו ונקרע לקרעים, משמע דברים נאל'ה מאנשים אשר בשם ישראל מכנים עצמם, כי כן ככה תוה'ק שתתעלה הננו מחרימים ומשמתים אותם, ומפרישים אותם ומבדילים אותם מעדת ישראל ורכצה בהם כל אלות התורה, ולא יאבה ה' סלות להם, עד אשר יתורו בהם וישבו אל ה' ויאמינו בתורה בכל הל'קיה בנגלה ובנסתר, ושומע לנו ישכון כסח, ושאנן מפקד רעה היום י'ט שבט התרעיט כיד בית דין רבא דעדת הספרדים פה עיר הקדש ירושלם ת'ו.

חיים דוד סורנאנה ס'ט

נחמן ב'ר וידאל אנגיל ס'ט

שמעון אשריקי ס'ט

מקום חוהם בריצ דקי'ן ספרדים הי'ו יכ'כ' בעיה'ק ירושלם תובכ'א.

נס הכית דין צדק רפה קרתא קדישא ירושלם חכנה וחכונן התחומים מטה, מאשרים בזה דברי הרבנים הי'ו התחומים לעיל, ולמפורסמות אין צד'ך רא'י שכל ספרי המקובלים המפורסמים ככל הפוצות ישראל, ומכשיכ ספר הוהר המקובל להחנא הקדוש הרי שמעון

בן יוחאי זכותו יגן עלינו אמן הוא מחלקי תורתנו הקדושה וכל
המסתפק ואינו מודה בהם ח"ו, אין לו חלק בתורה, והוא מופרש
ומובדל מעדת ישראל, וכל המאמין בהם יוכה לחיי עולם, לדב הצפון
כעתידת הבדיח הבעית למען כבוד תורתנו הקדושה.

היום יום ה' מ' שבט תרע"ד בעה"ק ירושלים תוכ"א.

נאם משה נחום והאללענשטיין

נאם אר"י ליב בהרא"ד

ונאם צבי פסח פראנק

מקום חתום ב"ד צדק דקהל אשכנזים הי"ו בעה"ק ירושלים ת"ו.

שמוע שמענו ותרנו בטנינו, רעדה ופלצות אחותנו על השמועות
הרעות אשר כל השומע יוריד כנחל דמעות, אך באו מריצים לחלל
את מקדש ה' ובמדינת תימן שמה נהייתה הרעה כי יצאו אנשים בני
בליעל רעים וחמאים אשר זרון לבנם השיאם לחרים יד בקדושת תורתנו
לדבר טרה על ספר הוהר הקדוש מאור עינינו המקובל להחנא האלקי
הקדוש רבי שמעון בן יוחאי זכותו יגן עלינו ושאר סגרי קבלה
הקדושים שנתקבלו ונתפרסמו בכל הפרצות ישראל אשר כל דבריהם
דברי אלקים חיים המה, אחד מחלקי החורה שמסני נסרות, וקדושים
ככל כתבי הקודש אמרות ה' אמרות מהורות וכל המפקפק בהם הוציא
את עצמו מכלל ישראל, ואין לו חלק בתורתנו, אוי לדור שכך
עלתה בימיו, חוב קדוש מוטל על כל גזילי הדור, ואחריהם יתרו
כל בית ישראל בכל מקומות מושבותיהם לעמות כמעיל קנאה, קנאת
ה' צבאות העשה זאת להבוע עלבון תורתנו, לנדע קרני רשעים
שהלילה, ולגלות קלונם ברכים כי המה מוזרמים מגורים מופרשים
ומובדלים מעדת ישראל, יען כי דבר ה' ביו, ואת תורתו מאמו,
ארורים הם וארורים יהיו, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד בשם
ה' נגילה ונשמחה בו ובתורתו הקדושה והמהורה תורה שבכתב ושבעים
הנגלה והנסתר יחדיו יהיו חמים לנו ולזרעינו וזרע ורעינו עד עולם
בקשר אמיץ ויהודא שלים כן יהי רצון ויהי נועם ה' עלינו ויוכינו
בכלל ישראל לראות בישועתו אשר יעשה עמנו, עת רוח המומאה
יעביר מן הארץ, ומלאה הארץ דיעה את ה' בכ"א.

כ"ד הבית דין צדק דפה עיר הקדש ירושלים הכנה ותכונן
במהרה בימינו אמן הכריח לכבוד ה' ולתורתו הקדושה.

נאם ליפמאן דוד במהרי"ד

נאם מאיר איוואעל דיצ סה עיה"ק

נאם בצלאל ישעי' בעריגשטיין

מקום חתום בית דין צדק דקהל אשכנזים הסידים בעה"ק ירושלים ת"ו.

תמהנו מראות המכתבים שבאו מערי תימן איך יצאו כת פריצים
פוקרים המטילים פגם בקדושי שמים הוא ספר הוזהר הקדוש להתנא
האלקי רבי שמעון בן יוחאי וכותו יגן עלינו אמן ושאר ספרים
המקובלים וכותם יגנו עלינו אמן וכו' עפרא לפומיתו הסמר שעות
בשרינו משמוע דברים כאלה כו כן אנהנו מתרומים ומשמחים אותם
ומפרישים אותם מעדת ישראל הם וכל הנלוים אליהם ארורים הם
וארורים יהיו חטאם ישאו ערירים ימותו לא יאבה ה' סלוח להם עד
אשר ישובו אל ה' להאמין בכל הלקי התורה הנסתרות והנלכות ככל
ישראל הקדושים ושלייב ושמיד כה דברי בית דין הצדק דקי
המערכים בירושלם תיו בשיא שבט תרעיד לפי.

הצעיר נחמן כמימו סיט רב לעדת המערכים יצו

הצביי אליהו י לענימי סיט

הצעיר אברהם מרסיאנו סיט

מקום חותם בית דין צדק דקהל עדת המערכים בעיהק ירושלם תיו

ספרי תורה והלילי שאי על שפיים קינה, הורידו כנחל דמעה,
על הפרץ הגדול כי קמו פריצים מבני עמנו במדינות תימן אשר פרקו
עול שמים ועול תורה, השליכו שקוצים ויחללו שמך וידברו סרה
כפרה סורה על חלק גדול וקדוש מתורה הקדושה, על ספר הוזהר
הקדוש המקובל אצל כל ישראל להתנא רבי שמעון בן יוחאי וכותו
יגן עלינו אמן וגם על יתר ספרי הקבלה הקדושים ורבנו האריי וצוקיל
והכריו ויחפאו עליהם דברים אשר כל שמעם תצלנה שתי אזניו והפכו
דבר אלהים חיים למינות ואפיקורסות, אוי להם על שכרם, נוח להם
שנהפכה שליתם על פניהם, והאנשים החמאים האלה עורם במררם
ובמעלם ועיב החובה מוטלת על כל איש מישראל אשר יראת ה'
נגע בלבו להכזיבם מקהל הגולה, כי האנשים האלה יצאו מכלל
ישראל ואין להם חלק ונחלה באלקי ישראל יאכלו בדי עורם ושמם
יהיה לאלה ולקללה בקרב הארץ, וכבר כל רבני עיהק ירושלם,
ובראשם מעיב הרהיג כדהיצ ספרדים ואשכנזים לבשו קנאת ד' צנאות
וחוהיק ודחריבון, ונדון, והפרישו, והבדילו את הרשעים
הללו מכלל עדת ישראל.

וגם ידי תכון עם כל הרבנים היו וכנן בשם ה'. ובשג תורתנו
הקדושה, הגני מכטא בפירוש כי בני בליעל אלה אשר עשו המומתה,
הרי הם מוחרמים ומנודים ומופרשים מקהל עדת ה',
ארורים המה, וארורים יהיו כל ימיהם, מרעה

אל ריעה יצאן, המק בשרם, ועיניהם תמקנה
 בחוריהן המה יברעו ויפולין, עד אשר ישבו אל ה'
 ויאמינו בתורה בכל חלקיה ויתקנו מה שקלקלו, ולכל בני ישראל לא
 יחרץ כלב את לשונו, ואת רוח הטומאה יעביר מן הארץ ומלאה
 הארץ רעה את ה', ואנחנו בשם ה' נעשה ונצליה, נגילה ונשמחה
 בו ובתורתו הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, הנללה והנסתר
 לנו ולרועינו ורוע זרעינו עד עולם, והי נועם ה' אלהינו עלינו ונומר
 ויהי כולנו נזכה לאור באור ה' כבנין ציון ונה אפריון כעתירת החוחם
 ברתת וזיע לכבוד ה' ותורתו הקדושה פה עיר הקודש ירושלים הבנה
 ותכונן בשיא לחי שבט התרעיד ליצירה בא ס'ט פתחתי שקי
 ותאזרני שמהה לפיק.

ע"ת משה פרנקו חכם באשי בירושלים ואגפיה.
 מקום החוחם

תשובת דייני החצתא ירושלים ת"ו הרשומים למעלה

איבה היתה לזונה, ירושלים קדיה נאמנה, צדק ילין בה ועתה
 מרצחים. בחרמות ונידויים שלא כרצונו וכרצון יראי.
 לא ידעו כמה ישלילו, כי יכו נדיבים על ישר. ועל פי מלשינות
 שקר יחרימו. משימי לילות כימים. על התורה ועל העבודה. משנה
 ותלמוד ורמב"ם ושלחן ערוך ושאר סוסקים, ללמוד וללמד לשמור
 ולעשות, ועברי לתורה שלא השתכה מישראל, כמפורסם להודיע
 את חוקי האלדים ואת תורותיו. על פי התלמוד והפוסקים אשר המה
 לנו לעינים, טוביה לא חטא ועל גוים זיגוד שקרא מיגודו אי לך
 ירושלים עיר הקדש אשר שריך סודרים וחברי מכתבי עמל ומלסתר
 על השוקדים בחצרות בית ה' בית מקדש מעט ימים ולילות מתוך
 דוחק ועוני ויזקר שערינו ויפת בסתר לב חכמי ורבני עיר הקדש
 ירושלים ת"ו לשמוע לקול עלה גוף מוציא דבה הוא כפיל. להריק
 חרב וחנית ולדון דיני נפשות בלי עדים והתראה ובלי תקירה ודרישה
 לרדוף את רודפי צדק מכקשי ה' על פי קבלת רבותינו זכרונם

לכרכה כעלי המשנה והתלמוד והפוסקים אשר המה לנו כנלות במקום
סנהדרי גדולה שעליהם צוהה התורה לאמר על פי התורה אשר
יורוך וכוליה לא תטור מן הדבר וכוליה (הרמב"ם בהקדמת ד"ד
ההוקות) עליכם אמר נעים ומירות ישראל עד מתי תשפצו עול וכוליה
שפצו דל ויתום וכוליה מלשו דל ואביון וכוליה על ידי מהו! אמר
התנא האלתי הו מחוננים בדיון והוי מרבה לחקור את העדים ואל
תרון את הכורך עו שתגיע למקומו. ואתם לא כן עשיתם ופיכם
וקולמוסכם שלחתם כרעה. ולשונכם תצמידו כרמה. לקיים מה שנאמר
ויהיו מלעיבים במלאכי האלרים. וכוזים דבריו ומתענתים בנבואיו
כלומר כוזים מלמדי דבריו. וכן זה שאמרה התורה ואם בהוקותי תמאסו
במלמדי הוקותי ומאסו. והרי אתם בכלל כי דבר ה' בזה הרמב"ם פ"ז
מהלכות תלמוד תורה. וקיימתם בעצמכם לא ידעו ולא יבינו בחשיכה
יתחלכו ולמעניהכם הארכתם בדברים הידועים ופשוטים לכל יודעי
ספר. להכחיל את ההמון ולבוזת את חכמינו בעלי שני התלמודים
והמדרשים האמתיים וכתות המוסקים הראשונים אשר לא ראו את
הזור תורה שבעל פה הישה ואלהים חרשים. מידי מלך גוי ולא
כנו פסקי הלכותיהם על פיו. ועד אחרון מרן ז"ל המאיר עיני גדלה
בהכורו הגדול בית יוסף ובשלחן ערוך. לא בנה את פסקיו על פי
הזהר. רק בשנים ועלושה מקומות בלשון נהגו. ולא בלשון אימורו
ואף שבאמת אין למיון הלכה מן הזור ולא קימא לן כותיה בן
להקל בין להחמיר כמו שכתב הרדב"ז בתשובתו הלק ד' סימן ל"ז
וסימן שמונים ויבינו תם בן יחיא הובאו דבריו בספר רבינו הנהג
הלכות פסח עם דברי הרב הנאון רש"ל בתשובותיו ובחבורו ים של
שלמה ועם דברי הרא"ם יעויין שמו הרא"ש בזולין פי השוחט כתב
זה לישונו ומסתברא שכל חוספתא שלא נתפשטה רק אחי סידור
הגמרא לאו דטמא הוא דמסתמא כיון שרצו חכמי ישראל לעשות
חיבור קיימא אמת. חקרו וחיורו לידע הספרים שנכתבו על דברי
החכמים ובידרו אותם שהם כר סמכא ועל ידו חיברו השי"ט. הלכך
אין לסמוך על אותה חוספתא כיון שבעל התלמוד אינו מסכים
עליה עד כאן לישונו והוא כמו שכתוב בירושלמי פ"ק דעירובין כ"ל
משנה שלא נכנסה לחבורה אינה משנה ובבבלי כ"ל מתניתא דלא
מיתניא בי ריח וריא לא מתניתא היא וכי ומה שכתב הגמיה במכוא
התלמוד לעיין בהראש דהרמב"ם לא סבירא ליה ד , ואלו עיין
בבית יוסף וה"ט ונוסתאות האמתיות בדברי הרמב"ם א כתב כן!
ומכל זה תרון קל וחומר לחבורי הזהר והתיקונים שלא יצאו ונחששו

רק אחר כמה מאות שנים ומיד מלך ממלכי עכוים יצא שאין לסמוך
 עליו בשום ענין היפך התלמוד בבלי וירושלמי ומדרשי רבותינו ז"ל
 וכל שכן וקל והמר מענין האלהות? אך נחליף ונמיר את
 אלהינו אשר הודיע ודברנו למשה לבני ישראל עלילותיו כי הוא רחום
 והנון אך אפים ונלך ונעבור האליל קצר אפים (ועיר אנפין) ונרא
 מוזגו שריבה אותה הכתוב לפי דבריו באת הי אליך תרא, את
 לרבות וזגו (והר בראשית דף קי"ב) בעבור שאכנו ואמו עיטרתו
 בחרין עש"ן והמליכותו וצו את כל באי עולם לעבדו (וזה שישת
 בלך דף קצ"א) וכן כתב ספר הכרית וכסא אליהו ויושר לבב ומצדף
 האמונה והרשיב ושאר הזולתים בשיטת הזהר לחומם כחשבם שהוא
 לרבי שמעון בן יוחאי התנא עליו השלום, ובספר עז לאלהים הביא
 משל על זה וזה לשונו והוא מלכנו ואנחנו עבדיו ואלינו תפילותינו
 וכוונותינו ואפילו אנא ואמא מוזהרים לכבוד את הן הקדוש הזה
 ולירא ממנו לפי שהוא המלך השליש ואפילו שיצא הן הקדוש
 הזה מאנא ואמא יתברר לקמן שהוא העיקר והנה אמשול כך משל
 אם ימלך אחר ויהיה לו אב ואם לפי צריכים העם לעבוד? בוודאי
 למלך ואפילו אביו ואמו צריכים לו לפי שהוא מלך על זה אמר
 בווהר נשקו ירין להאי ברא קרישא וכי עד כאן לשונו ודבריהם אלו
 מתאימים מאד לאמונת אומות העולם עובדי אלילים שהזכירו רבותינו
 ז"ל במסכתא מנחות דף ק"י אמר רבי יהודה אמר רב מצור ועד
 קרתנני מכירים את ישראל ואת אביהם שנשמים אחיביה רב שימי
 בר חייא לרב כי ממזרח שמש ועד מבוא גזול שמי בניוים?
 אמר ליה שימי אתו דקרו ליה אלהא דאלהיא, ופירש הרב מהרשיא
 ז"ל שלאותן האלהות שחתתו נתן כוח וממשלה למשה ואינו משנית
 בעולם התחתון כדמסק דקרו ליה אלהא דאלהיא עד כאן, וגם
 קצמית אמונתו ואת למעשה דורו של אנוש שאמרו רז"ל שקראו
 לעצבים בשם הי הובא בילקוט פרשה יתרו סימן רפ"ו וכבראשית
 סימן ל"ט והביאו רשיי בפסוק אז הוהל וכן עשה מחבר הזהר לקרוא
 לפרצופים וצורות נבראים בשם הי ולעכוים כמו שכתב הרב יושר
 ליכב בתולת ספרו הזכר על פי חלום צודק לפי דעתו שאמר שם
 על פסוק דע את אלהי אביך וכי ועברו לוח (ועיר אנפין) אף כי
 נכרא הוא כי לנשמתו אתה עובד וכי עין שם בטרפס הלב ודבריו אלה
 שקצר אפים (ו"א) נכרא מבואיים באיורא רבא דף קל"ה על פסוק
 הי פעלך בקרב שנים חיהו וכי ושלעת כי לנשמתו אתה עובד אינה
 מענה לפי שהוא סותר את דבריו שכתב במשנת חסידים סוף פרק

שלישי ממסכת העשייה שהאצילות כולו בין בבחינת אורות בין
 בבחינת כלים ואפילו לבושו כולם אורות גמורו וכן כתב בספר עון
 לאלהים פרק י"ח דף ג"ו. וזה לשונו ואם תאמר שאהיה עובד
 לנשמה בלא נופא חס ושלום? חליפתו! אלא כבר אמרנו שזה הפירצוף
 דמלכא קדישא ושכינתיה הוא אדוק בנשמה והוא ונשמחא חד אינון
 כמו שכתבתי לעיל וכו', ואם יעבור לנשמה יהיה פירוד בין נשמה
 לנופא עיין שם ונמצא לפי זה מהם עובדים לשניהם הנוף והנשמה
 ונמצא משתף שם שמים ודבר אחר שאמר רבי שמעון בן יוחאי
 בסנהדרין פרק ד' מיתות ופרק לולב וערבה כל המשתף שם שמים
 ודבר אחר נעקר מן העולם. ונלוינות המורפסים ששלחתם סללו דרך
 לכת מכשול לפני העכרים העורים הם התלמידים הקטנים הקופצים
 בראש להתנדל בסני ההמון ולדרוש בנסתרות בפומבי לעבוד את הצורות
 והפרצופים הנבראים וביחוד להאלייל קצר אפים (ועיר אנפיון) על
 פי הפילוסוף מחבר הזהר המבזה את המשנה והתלמוד שקיבל משה
 מסיני, וקרא לתורתו החדשה בשמות נעלים, עץ חיים, ואבנא די
 מחה לצלמא. ואת המשנה והתלמוד כינה בשמות פחותים ומזוללים
 עץ הדעת טוב ורע, אבן משכית, שפחה, צלמא, קליפא, לית בה
 גביעו דחכמתא (והר בראשית דף כ"ו וכו' וזהו תצא דף רע"ט ורע"ה)
 וקרא עליה תחת שלש רגזה ארץ ושפחה כי חירש נברתה דא משנה
 ואמר שמשנה נענש להקבר בארץ טמאה על שחנן לנו את המשנה,
 וזילול בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן לרסותם לחומר
 ולבנים וקרא על רז"ל שדרשו את התורה בייג מדות המקובלים מפי
 הגבורה ויטרוו את חייהם בעבודה קשה, דא קושיא, בחומר, דא
 קל וחומר, ובלבנים, ליבון הלכה וכו', וכל דבריו אלה נגד דברי
 רבותינו וז"ל שקראו להלכות כהנה של תורה (מגילה ד' כ"ב) ונגד
 דברי רבי שמעון בן יוחאי בירושלמי פרק כל כתבי דהני רבנן שמעון
 בן יוחאי העוסק במקרא מדה שאינה מדה, במשנה מדה שגומלים
 סמנה שכה, בתלמוד אין לך גדולה מזו. ע"כ וכן פרק קמא דשבת ב"ל קוש
 מה אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות משניות שנאמר גם כי יחנו בניימ
 וכו' עיין שם ריש פרשה צו, היפך דברי הפילוסוף מחבר הזהר
 שאמר שלא יזכו לנאולה אלא אם כן יחזרו בתשובה ולא יתעסקו
 במשנה, או יתקיים בהם ויורו ה' עץ וכל מנמת מתבר הזהר לשכת
 את המשנה והתלמוד מישראל ולסתום פי באר מים חיים. אשר ממנה
 יקרו כל הליכות תורה שבעל פה, ויתעסקו בתורתו החדשה, ובפרשה
 תצא רע"ט ברע"א מהימנא העין פניו לומר. שמשנה רבינו ע"ה התורה

את הטאתו אשר הוא. בתתו לנו את המשנה נגד דברי רבותינו וזכונם
 לכרכה שאמרו אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבשיע יכתב סודיני
 שלא יאמרו ישראל דומה לנו שוייף משה את התורה או אמר בתורה
 שבעל פה דבר שלא נצטוו וכו' (רבא אמור פרשה כ"ח) ובמקומות
 רבים ובילקוט ריש פרשה ואתחנן ובתיקוני זהר חדש נ"ה פניו
 בחוצפא יתירא לקרוא את העוסקים במשנה ותלמוד כדי להבריל בין
 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא האכל
 ובסימני עוף טהור ודגים טהורים וביציהם בסימנין שנמסרו למשה
 כסיני וחמשה דברים המפסידים את השחיטה שלא נכתבו בתורה
 אלא בעל פה שהם עוסקים בתורה שלא לשמה, ולא נקרא עוסק
 בתורה לשמה אלא אם כן מכוון לזווג ולחבר את הפרצופים הזכרים
 עם הנקבות כמו שכתוב שם. לנרמיהו עסקין לדבחה בסרא וכו'
 וכמחלהלה הוא יורה ויקים להלעיני על דברי רבותינו ז"ל שאמרו
 למור חורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ודימה שקלא וטריא דרבנן
 בייג מדות שהתורה נדרשת בהן לכלבין דצוותין הב הב. כנוונא
 דגיהנם דצוותא הב הב, לרמוז שאין להם שכר בלימוד משנה
 ותלמוד ושהם יורשים גיהנם. ובגליוני הרמיבם הרביתם מחלוקת
 בישראל כירבעם בן נבט, וככתם נירה של תורה ונרמתם לפירוש
 מהתלמוד ולצטוו בזהר ותיקונים כדי להברא נוקבין עם דכורין. נגד
 דברי רז"ל (רבא פרשה אמור כ"ח) ר' יהושע דסכנין בשם רבי אחא
 עיר גבורים עליה חכם גברים כתיב שכלם גברים, ואין בהם נקבה,
 נוצה לומר שאין המלאכים בעלי חומר עץ יוסף) וכל שכן שאין
 בהן זכרים ונקבות, וקל וחומר למעלה באלוהינו ברוך הוא כמו
 שכתבו רבותינו ז"ל (דברים רבא סוף ואתחנן) אמרה כנסת ישראל
 לפני הקב"ה מי לי בשמים הויך מכבודך כשם שאין לי בשמים אלא
 אתה, כך לא הפצתי אהר בארץ, כשם שלא שיתפתי עמך אלוה
 אחר בשמים לא אריך אנפין ונוקביה הדבוקה בו, ולא אבא ואמא
 בפרצופים נפרדים, ולא גויץ אנפין ונקבה) כך לא שחפתי עמך אלוה
 אחר בארץ, אלא נכנסת אני בכל יום לבתי כנסיות ומעידה עליך שאין
 אלוה אחר אלא אתה ואמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וזה שלא כדברי
 הפילוסוף מחבר הזהר בפרשה ואתחנן דף רס"ג ע"א שהלך בשמות
 התיצויים שלישים ורבעים, שכתב שמע ישראל וכו' ה' אבא המקבל
 מאריך, אלהינו אימא, ה' ועיר, אהר נוקבה דילה מונה הוא חמשה ואומר
 וכלא הדו ואם אתם קבלתם עליכם כל משפחות האלוהות שבאצילות
 ומשפחות האלוהית שבכריאה, ומשפחות האלוהות שביצירה, ומשפחות

האלהות שבעשיה כדברי הפילוסוף מחבר הזוהר וכמו שכתב במדור חסד
לאברהם לכוון באמרו אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכינו וכו'
לכל פרצופי אצילות בריאה יצירה עשיה! וביחוד לפרצוף קצר אפים
כדעת הפילוסוף הנזכר (זהו בלך שאמר שלטנו אחיהב לה דף קצ"א)
ופירש הרב עז לאלהים שלטנו אחיהב לה מאתר אחרא עלאה (עיין
שם פרק י"ט)! אנו לא קבלנו עלינו אלא אלה המיוחד מכל
שאר האחרים שלא קבלו שלטנותו מאחר כמו שכתבו רז"ל. שאמר
הקביה אני ראשון שלא קבלתי מאתר ומבלעדי אין אלהים שאין
לי שותף, ואני אחרון שאיני עתיד למוסרה לאחר (ירושלמי סנהדרין
פ"ק דיני ממונות ושיר השירים רבה פרשה א')! ומה בכך שלפי
דבריהם קיבלו אוהו כל ישראל ולא הרנישו במדורות הפתנים אשר
בקרבו הלא כימי שפיט השיפטים וכימי אחאב קיבלו כל ישראל
לעבוד את הבעלים (הם האלילים הזכרים כמו שכתבו רז"ל הבעל
ראש גוייה היה לו ונאמון הוא ירושלמי) ואת העשתרות (הם האלילות
הנקבות) ולא נשאר כימי אחאב זולת אליהו ומאה איש אשר החביא
עובדיהו והואיל ובגליונים שלכם כביחם נירה של תורה והבלתם כרם
הי צבאות וקיימתם חיי קללות שקלל ישעיה הנביא את ישראל כגורסינן
בחגיגה פרק ל"ד כי אחאב רב דימי אמר חיי קללות קלל ישעיה את
ישראל ולא נחקרה דעתו עד שאמר להם מקרא זה ירהבו הנער בזקן
והנקלה בנכבד וכי עד ונתתי נערים שריהם, אלו בני אדם שמנוערים
מן המצוות והעלולים ימשלו בהם אלו תעלי בני תעלי. מי ירהבו הנער
בזקן יבאו בני אדם שמנוערים מן המצוות ויראהו בני שמלאים
מצוות כרמון, מאי והנקלה בנכבד יבואו מי שהמורות דומות להם
כקלות ויראהו בני שקלות דומות להם כחמורות! ואז מצא שמן
מקום להשמיע קולו במרום שמי שאינו עוסק בספרי הפילוסוף הנזכר
ואינו עובד לאיל קצר אפים (ועיר אנפין) וזנחה מין וכופר יקרא והוא
מוחרם מפי חכמי ארץ הקודש והותרה הרצועה למסור לומרי המשנה
והתלמוד וספרי הרמב"ם ומרין השיע ולהעיד עליהם בשקר ולגבות
גדבות כרי ליתן שחר בחיק לפרוע בהם פרעות ולהרע להם ולענותם
בכלא כמלשינות שקר פעמים ושלש! זו תורה וזו שכתה! לכן בכת
המסור לנו מרבתינו ז"ל שהמנדה את מי שאינו חייב נדוי הוא עצמו
חייב נדוי. שדינן נירא מהכא להתם ואמינא אדרכא להו הנך גזברי
החומים בגליונים ההם של החרם מקטנם ועד גדולם הם והגריהם
וחגרי חגריהם המפריסמים את גליוניהם ומשמיעים אותם כהמון.
בשמתא דשמתיה קביה לתויא קרמאא; וכשמחא דשמתיה נח לגנען;

ובשמתא דשמית קבית כספר אוריתא לאשר לא יקים את דברי התורה; ובשמתא דשמיתיה ברק למירו; ובשמתא דשמיתיה רב יהודה ליהוא עבדא; ובשמתא דשמיתו רבנן ליהוא כלבא דהוא אכיל מסני דרבנן ולא הוּו ידעי מנו! ותהני האי שמתא בהנהו אינשי דחתימי תמן והמה בכתובים למעלה מגליון זה דף די ותי להכרית מעור הי כל פועלי און אמן כן יהי רצון; ושאר עם הי בשלום.

ויאמר הי אלי נמצא קשר באיש יהודה וביושבי

ירושלים שבו על עין אבותם הראשונים אשר מאנו

לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הסרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם... (ירמיה י"א).

אלה הקרנות (הנוכרים) כף די ותי למעלה) אשר ורו את יהודה המעבכים את נאולתנו ומאריכים את גלותנו בנותם אחר אלהי נכר הארץ

להאמין במציאות שני פועלים פועל הטוב ופועל הרע סטרא דקדושה וסטרא אחרא מסאבא! סטרא דקדושה אדם קדמון עם כל משפחותיו שבעולם האצילות, ושבעולם הבריאה, ושבעולם היצירה, ושבעולם העשייה, שהם עתיק ונוקבה, ואריך ונוקבה, ואבא ואמא וועיר ונוקבה, שבכל עולם ועולם מהארבעה הנוכרים ולעומתם עומדים מאחוריהם משפחות האלילים הטמאים סטרא אחרא מסאבא, אדם קדמון דקלימה הנקרא אדם בליעל, ועתיק ואריך אנפין, ואבא ואמא וועיר ונוקבה דקלימה שבאצילות, וכן בכריאה, וביצירה ובעשייה! ולא די להם שהאמינו באמונה שלימה במציאות אלוהות רבים קדושים וטמאים נגד כל נביאינו והכמינו זילי, ועובדים הם לכוחות ופרצופים שיחסו להם כל משיגי הנוף, אלא שקראו להם בשמותיו של הקבית כחשבם שכיון שנקראו בשמותיו של הקבית יש בהם הועלת כמו שחשבו דורו של אנוש כדאיתא במדרשו רי"ל, כי לפי דעתם כל ששולל מהם אחר כל הנשמות מותר לעבדם כאלו לא נאמר עלינו לעבוד אלא כחות נופנים, אבל כל ששולל הנשמות מהם בדעתו ומפשיטם מנשמות מותר לעבדם כמו שכתוב בספר הברית ווילתו מהמקובלים שהאמינו כדברו נביא השקר הפילוסוף מהבר הזחר שתלה נביאותו בהחגא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי ואמר כי הקבית הנקרא עתיק נגלה עליו כבית מדרשו וקרא לו שמעון שמעון וכו' ונגלה לו עתיק כי הקבית האחר הנקרא אבא הוא הבורא במאמר שאומר לאליזם שהיא אמא יהי אור — ויקו המים ושאר הש' מאמרות אבל בכריאה אדם הראשון אמא היא שאמרה לאבא נעשה אדם

כצלמינו בדימוינו ולא המכין אבא לדבריה, והיא כראחו שלא מראונו
 ולפיכך כשחטא אדם הראשון נירשו מנון ערן ונידשה עמו על שם
 וכפשיעכם שולחה אמכם ועל שם וגן כסיל תוגת אמו, וילפי דברי
 העשרה מאמרות שבהם נכרא העולם לא מאל אחד נאמרו אכל
 בבריאת האליץ קצר אפים (ועיר אנפין) נאמר בן חכם ישמח אב
 נחר בראשית דף ביב) והוא משתבח בעצמו לאמר הי אמר לי בני
 אהה שהשלימו האלוה של מעלה ממנו וצוה על הכל לעבדו וזהו בלש
 קצרא) ואדם קדמון משתבח בעצמו ואמר ראו עתה כי אני אני הוא
 ואין אלהים עמדי שאין לו מטי לטול רשות (בראשית כיב) ולא
 דיים לחכמי ירושלים היו שהאמינו בכל אלה האמונות ילדי נכרים
 הוורו לתורה הקדושה על פי הפירוטוף מחבר הזהר אלא שהנימו
 דעתם להחרים עבדי הי כל עוד שלא יאמינו באמונתם לעבוד לרא
 אלהי אמת האליץ קצר אפים (ועיר אנפין) על כן אמרנו אורבא ינורפ הי
 בהרמס ארורים הם להי אלהים אמת המיוחד מכל שאר האחרים
 שאין ראשית לראשיתו ולא קבל מלכותו מאחר ואין לו שותף ואין
 עתיד למסרה לאחר.

והרי הם מגודים ומחרמים ומפרשים מקהל עדת הי,
 ארורים המה וארורים יהיו כל ימיהם, ומרעה אל רעה יצאו המק
 בשרים ועניהם תמקנה בחוריהם, המה יכרעו ויפולו, אשר לחרב
 לחרב וכו', ואנחנו נניעה ונשמחה בה' אלהים אמת
 ובתורתו הקדושה שבכתב ושבעל פה מענת
 חכמים ותלמודם שקבל משה רבינו עליו השלום
 מסיני באמת ולא אמר דבר שלא נצטווהו

ובה כחחנו כי אף אם יחשבו דוברי עתק האלה לבנותינו
 ולהשלינו אין בהם כח לעשות אותנו שפלים ונבזים כי ממוקדם
 קדוש נהירך, הי אל אמת בפינו ובלבבנו
 ותרועת תורתנו הקדושה בנו.

מקום החתום

מהדורה פאקטימילית בת 80 עותקים
ממוספרים מ'א' עד פ'
ירושלים, תשל"ז

עוֹתֵק זֶה מְסֻפָּר..... י' ד